

Aladin și lampa fermecată

Trăia odată în țara sultanului un băiat sărac, pe nume Aladin. El locuia împreună cu mama lui. Într-o zi, Aladin întâlnește un vrăjitor viclean, care îl conduce într-o pădure. Ajungând în fața unui copac uriaș, vrăjitorul îi dă un inel și-i zice: – Coboară în scorbura și vei găsi o comoară și o lampă. Comoara poți să o păstrezi, însă lampa mi-o vei da mie. Inelul acesta te va feri de toate relele.

Aladin intră în scorbura copacului și găsi tot ce îi spusese vrăjitorul. Uluit, își umple buzunarele cu bijuterii, înhăță lampa și se întoarce spre ieșire.

Acasă, Aladin încercă să curețe lampa prăfuită și... din ea apăru un al doilea duh. Acesta îndeplini toate dorințele băiatului și ale mamei lui, astfel că în scurt timp cei doi deveniră nespus de bogați.

Câțiva ani mai târziu, Aladin se îndrăgosti de fiica sultanului și îi ceru acestuia mâna prințesei.

– Te poți căsători cu fiica mea dacă reușești să construiești, ca dar de nuntă, un palat de marmură într-o singură noapte, răspunse sultanul.

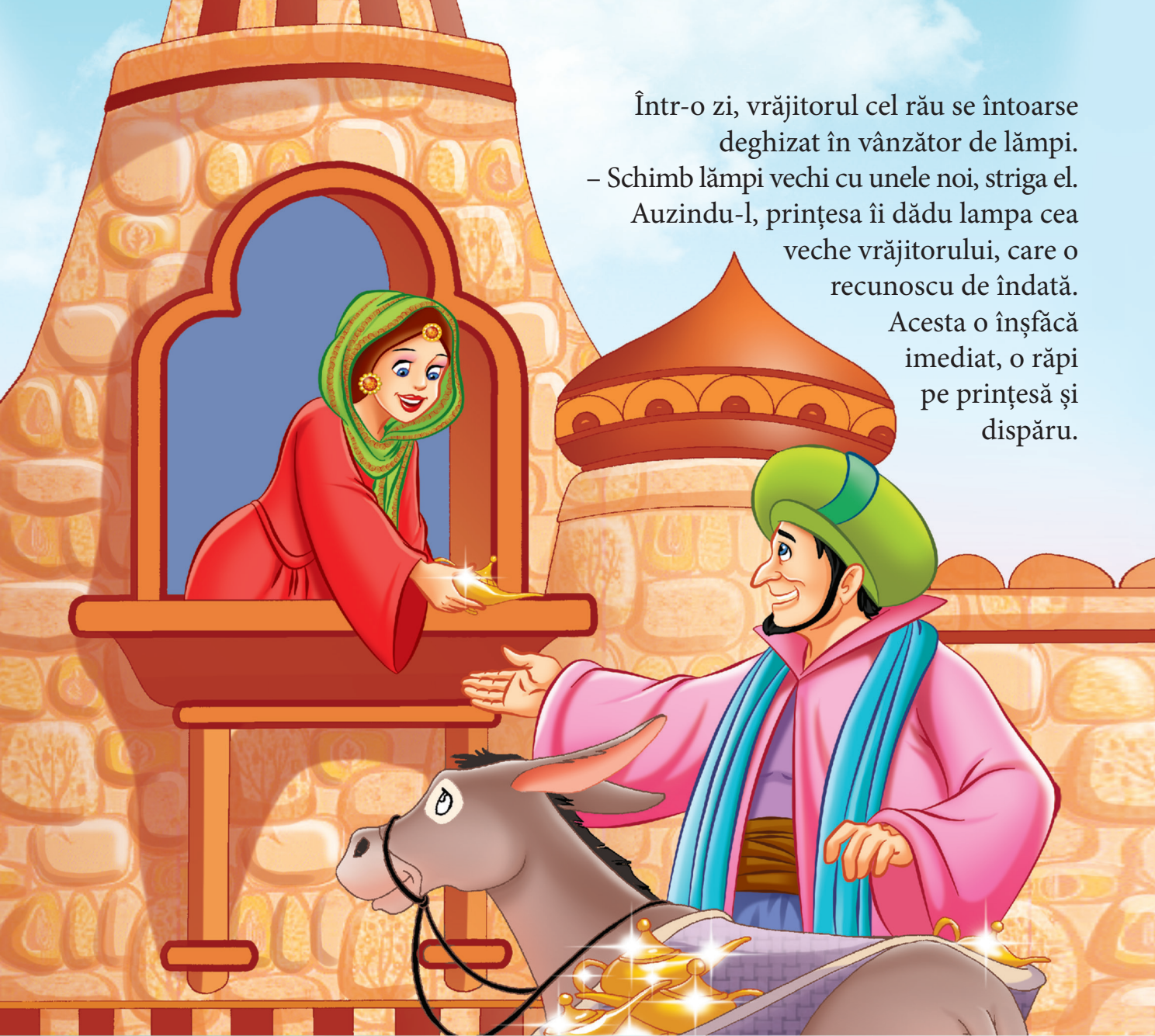
La porunca lui Aladin, duhul
lămpii ridică un palat din cea
mai aleasă marmură și cele mai
scumpe bijuterii, cu o cupolă
la mijloc. Totul într-o singură
noapte!

Aladin se căsătorește cu fiica
sultanului și trăiește fericiți câțiva ani
în palatul construit de duh.

Într-o zi, vrăjitorul cel rău se întoarce
deghizat în vânzător de lămpi.
– Schimb lămpi vechi cu unele noi, striga el.
Auzindu-l, prințesa îi dădu lampa cea
veche vrăjitorului, care o
recunoscu de îndată.
Acesta o înșfăcă
imediat, o răpi
pe prințesă și
dispăru.

Când Aladin se întoarce acasă
și află despre vicleșugul vrăjitorului,
plecă în urmărirea lui,
ajutat de duhul inelului. Reuși să-l
prindă și să-i vină de hac.

Aladin se întoarce la palat cu iubita
lui soție și cu lampa.
Și au trăit fericiți
până la adânci bătrâneți.

